

РЕШЕНИЕ

№ 848

гр. Русе, 20.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Майя Й. Йончева

при участието на секретаря Емилия Д. Добрева
като разгледа докладваното от Майя Й. Йончева Гражданско дело №
20214520102595 по описа за 2021 година

Искът е с правно основание по чл.200 КТ.

Ищецът ЯН. В. Н. чрез процесуалния си представител твърди, че от 17.04.2019г. е работил по трудово правоотношение в ответното дружество на длъжност “работник озеленяване“. На 27.08.2019г. при изпълняване на възложената му работа - товарене на косена трева в каросерия на камион, се подхлъзнал, загубил равновесие и паднал от камиона, при което изпитал силна болка и не можел да стъпи на десния си крак. Бил транспортиран до УМБАЛ “Канев“ АД, където било установено, че е получил многофрагментна фрактура на кост на дясна пета и кракът му бил имобилизиран с гипсова превръзка. След месец при контролна графия било установено незадоволителна позиция и бил насочен за хирургическо лечение. Състоянието му не се подобрявало, болките продължавали, появил се оток на мястото на счупването и на 27.09.2019г. бил приет на лечение в УМБАЛ “Медика Русе“ ООД, отделение по ортопедия и травматология. Претърпял оперативна интервенция и му била поставена метална остеосинтеза. На 09.12.2019г. бил отново хоспитализиран поради секреция на оперативната рана, наложило екцизия на лезии на мека тъкан. На 09.09.2020г. в УМБАЛ “Медика Русе“ ООД бил опериран за отстраняване на металния имплант. Въпреки всички тези интервенции състоянието му не се подобрявало, болките

продължавали, петата му била все така скована и оточна, глезенът и ходилото също, движенията му били ограничени, при придвижване използвал помощни средства. С Разпореждане №96/10.09.2019г. на ТП на НОИ гр. Русе злополуката била призната за трудова по смисъла на чл.55, ал.1 КСО. С Експертно решение №90171/22.04.2021г. бил освидетелстван от ТЕЛК, описано е обективното му състояние и му е определена 10 % трайно намалена работоспособност. В резултат на настъпилата злополука в период от две години и половина понасял силни болки, страдания и негативни изживявания. Тревожела го мисълта, че не може да се движи и че трябва да разчита на грижите на други хора за помощ, дори за най-елементарни физиологични нужди. Впоследствие, когато разбрал, че трябва да се подложи на втора операция, да изтърпи нови страдания, се почувствал още по-зле. Получил редица усложнения, продължавал да се лекува, чувствал се непълноценен и подтиснат. Освен описаните подробно негативни изживявания, той претърпял и имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на разходи за лечение – за болничен престой, купуване на поставената метална остеосинтеза и на лекарства. Общият размер на имуществените вреди е 1812.12 лв. Съгласно чл.200, ал.1 КТ за вредите от трудова злополука отговаря работодателят. Моли съдът да осъди ответника да му заплати сумите 30000 лв обезщетение за неимуществени вреди – болки, страдания и негативни изживявания, в резултат на настъпилата на 27.08.2019г. трудова злополука и 1812.12 лв обезщетение за имуществени вреди – заплатени разходи за лечение, в резултат на настъпилата на 27.08.2019г. трудова злополука, заедно с лихва за забава върху обезщетенията от деня на злополуката до окончателното изплащане и разноските по делото.

Ответникът “Инфрабулпак” ЕООД гр. Русе, представляван от управителя Стефан Руменов Стефанов, заявява, че искът е неоснователен. Прави възражение по чл.201 КТ за изключване отговорността на работодателя поради умишлено причиняване на злополуката от работника, а в условия на евентуалност – за намаляване на отговорността му поради съпричиняване на вредите вследствие допусната груба небрежност. Оспорва изцяло размера на претенцията за обезщетение за причинените неимуществени вреди, които не са доказани. Предвид тежестта на полученото травматично увреждане, силата и интензитета на претърпените болки и страдания, вида и продължителността на лечението, възстановителния

период, наложените му ограничения и остатъчни болестни промени, счита, че претендираното обезщетение надвишава твърдените неимуществени вреди, ако такива са претърпени като пряк резултат от трудовата злополука. Признава изцяло претенцията за причинени имуществени вреди. Претендира разноски.

По искане на ответника “Инфрабулпак” ЕООД и на основание чл.220 във вр. с чл.219 ГПК съдът е допуснал привличането на трето лице “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД, ЕИК 121718407, седалище и адрес на управление гр. София, бул. “Витоша” №89Б, представлявано от Коста Христов Чолаков, гл. изп. директор и Евгени Йосифов Бенбасат, изп. директор.

Третото лице “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД чрез процесуалния си представител оспорва по основание и размер иска за заплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, като поддържа всички възражения и оспорвания на исковата молба на ответника.

По делото са представени писмени доказателства, разпитани са свидетели, прието е заключение на комплексна съдебномедицинска експертиза.

За да се произнесе, съдът съобрази следното:

Видно от Трудов договор №218/17.04.2019г., ищецът е бил в трудово правоотношение с “Инфрабулпак” ЕООД на основание чл.67, ал.1, т.1 във вр. с чл.70, ал.1 КТ от 18.04.2019г. - бил е назначен на длъжност “работник озеленяване“ при уговорено основно трудово възнаграждение 560 лв и допълнително възнаграждение за всяка година трудов стаж 0.6 %. Със Заповед №220/18.01.2021г. трудовото правоотношение между страните е прекратено на основание чл.325, ал.1, т.1 КТ, считано от 18.01.2021г.

По време на изпълнение на трудовите си функции на 27.08.2019г. Я.Н. е претърпял злополука - при товарене на окосена трева в каросерията на камион се подхлъзнал, загубил равновесие и паднал от камиона на земята. Испитал силна болка в областта на стъпалото на десния крак, не можел да стъпи на него, поради което бил транспортиран до УМБАЛ “Канев“ АД гр. Русе. При направената му рентгенова снимка било установено, че при падането е получил многофрагментна фрактура на петата на десния крак, поради което стъпалото му било имобилизирано с гипсова превръзка и му било назначено домашно лечение.

Установено е, че работодателят/осигурителят “Инфрабулпак” ЕООД на 03.09.2019г. е декларирал злополуката с ищеца и с Разпореждане №96/10.09.2019г. на длъжностното лице в Териториално поделение на НОИ - Русе злополуката е установена като трудова по чл.55, ал.1 КСО. В Разпореждане №96/10.09.2019г. изрично е посочено, че злополуката с ЯН. В. Н. е настъпила по време на товарене на камион с трева, при което той се подхлъзнал на периферията на каросерията, паднал на земята и получил счупване на петната кост. Внезапното увреждане здравето на пострадалия е станало през време и във връзка с извършваната работа.

От представената по делото медицинска документация: Епикриза №15505/27.09.2019г., издадена от Отделение по ортопедия и травматология при УМБАЛ “Медика Русе“ ООД, Епикриза №19734/09.12.2019г., издадена от Отделение по ортопедия и травматология при УМБАЛ “Медика Русе“ ООД, Епикриза №15257/08.09.2020г., издадена от Отделение по ортопедия и травматология при УМБАЛ “Медика Русе“ ООД, медицински протоколи на ЛКК, амбулаторни листи, Експертни решения на ТЕЛК №№ 931/10.04.2020г., 2129/20.08.2020г., 2749/02.11.2020г., 90171/22.04.2021г., както и от заключението на комплексната медицинска експертиза, депозирано от вещите лица д-р Б. В., специалист по ортопедия и травматология и д-р Ив. Ст., специалист по съдебна медицина, прието от съда в съдебно заседание на 03.05.2022г. се установява, че ЯН. В. Н. на 27.08.2019г. е получил счупване на дясната петна кост. Установеното увреждане е резултат на действието на твърд тѣп предмет в областта на петата и отговаря да е получено по описания в исковата молба начин. Счупването е довело до оперативна интервенция и поставяне на ментална синтеза. По медико-биологичен признак счупването се преценява като трайно затрудняване движенията на десния долен крайник. Състоянието му към момента в резултат на възникналите усложнения следва да се преценява по медико-биологичен признак постоянно разстройство на здравето неопасно за живота. Пострадалият е претърпял и е бил подложен на много интервенции и манипулации след злополуката: на 27.08.2019г. след преглед и рентгенография му е направена първоначална имобилизация с гипсова шина в УМБАЛ “Канев“ АД; на 01.10.2019г. в УМБАЛ “Медика Русе“ ООД е претърпял оперативно лечение с открито наместване и вътрешна фиксация с плака и винтове; на 11.12.2019г. е претърпял отново оперативно

лечение в УМБАЛ “Медика Русе“ ООД по повод секречия и отваряне на хирургичната рана, почистване и изрязване на некротични и гнойни тъкани, антибиотична терапия и превръзки на трудно зацелящата рана в амбулаторни условия; на 09.09.2020г. претърпял оперативно лечение в УМБАЛ “Медика Русе“ ООД за отстраняване на имплантите от петната кост.

Ищецът е получил тежко вътреставно счупване на петната кост, възстановяването при което е много по-дълго в сравнение с фрактурите на другите кости. Счупването зараста за около три месеца, но това не означава възстановяване, защото костта е с променена форма, а съседните стави са с променена позиция. Функционалното възстановяване е строго индивидуално и вариабилно, зависещо от фактори като тежест на първоначалната травма, състояние на меките тъкани, неоперативно или оперативно лечение, изминалото време от травмата до операцията, качеството на репозицията и фиксацията, зарастването на оперативната рана, следоперативен режим и др. Счупванията на петната кост са едни от на-тежките, комплексни и трудни за лечение фрактури на скелета, което променя живота, води до дълготрайна инвалидизация и диспропорционално тежки негативни социални и икономически последствия за пострадалия. В случая определената с Експертно решение на ТЕЛК №90171/22.04.2021г. оценка на работоспособността на пострадалия - 10 % трайно намалена работоспособност, е на база нормативните критерии за оценка, което определя възможност за извършване на трудова дейност без тежък физически труд с пренатоварване на долните крайници за срок от една година. Пълно функционално възстановяване без трайни последствия е изключение. На 07.04.2022г. след извършен личен преглед на пострадалия вещите лица са установили, че същият има накуцваща походка с десен долен крайник, оперативен белег от разширен латерален достъп на дясна пета с вторично зараснали участъци, тежка деформация на ходилото и глезена с изразен плановалгус и спаднал надлъжен ходилен свод, ограничени и болезнени движения в дясна глезенна става, липса на ефективни движения в субталарната става и невъзможност за стабилно повдигане на пръсти. От направената рентгенография е установена зараснала след счупване дясна петна кост с патологично променена конфигурация и позиция, както и остеопороза на костите на ходилото. Към настоящия момент пострадалият не се е възстановил от увреждането в пълен обем. Усложнението, което е

получил пострадалия – възпаление на оперативната рана, е в пряка зависимост от счупването по време на злополуката, също и от проведеното впоследствие оперативно лечение и следоперативен режим. Подобни раневи усложнения са много чести в практиката – 26 % - 28 % от оперативно лекуваните фрактури на петата. От представената медицинска документация се установява, че усложнението с раната е било налице около две седмици преди повторната хоспитализация на 11.12.2019г., когато пациентът е бил лекуван с превръзки, правени от личен лекар, амбулаторно от специалист и от самия него. Причината за възпалението на следоперативната рана в конкретния случай вероятно е възникнала на фона на трудно и бавно зарастваща оперативна рана с кожен дефект. Диагнозата “Статус пост фрактура калканеи декстри” (състояние след счупване на дясна петна кост) ясно показва първопричината на страданието. Според експертизата налице е причинно-следствена връзка между злополуката – падане от височина, предизвикала счупване на дясна петна кост и възникналото впоследствие усложнение – възпаление на оперативната рана. Трайната инвалидизация 10 % на ищеца е пряко свързана с полученото тежко счупване на дясна петна кост, довело до трайна деформация на ходилото и на функцията на крайника. Възникналите усложнения са удължили допълнително възстановителния период, но не могат да бъдат считани за първопричина.

Заклучението на експертизата е прието от съда без възражения от страните.

Съгласно чл.200, ал.1 КТ, работодателят отговаря имуществено пред пострадалия работник или служител за всички действително претърпени вреди от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 или над 50 на сто или смърт на работника/служителя независимо от това, дали негов орган или друг негов работник/служител е виновен за настъпването им. Предвиденото в чл.200 КТ задължение на работодателя за обезвреда включва имуществени и неимуществени вреди, като размерът на последните се определя по справедливост, съгласно чл.52 ЗЗД във вр. с чл.212 КТ.

Съдът приема, че в случая са налице предпоставките на чл.200, ал.1 КТ за ангажиране отговорността на ответното дружество, като работодател на ищеца.

От показанията на свидетеля В. Е. Е., племенник на ищеца, се установява, че в края на м. август 2019г. ищецът се обадил на него и на майка му, че е претърпял трудова злополука и е с фрактура на крака. Когато отишли да го видят, той е бил с гипсиран крак, имал много силни болки, не можел да стои прав. Обяснил им, че трябва да му се направи спешна операция, но такава му била направена едва в края на м. септември 2019г., когато могли да вземат пари в заем. Здравната каса не покривала разходите за тази операция и за металната планка, която трябвало да му се сложи в петата. В периода от инцидента до операцията болките на ищеца били много големи, през цялото време бил в легнало положение, тъй като не можел да докосва с крак земята. Всички грижи: вдигане и носене до тоалетна, до клиника за прегледи, пазаруване и др. битови такива, полагали той и майка му. След операцията ищецът получил леко подобрение, но поради абсцес на раната, която не можела да се затвори, се наложило да се извърши операция за премахване на импланта. Болките му били постоянни, придвижвал се много трудно с патерици, после с бастун. Имал нужда от помощ, защото трудно стоял на крака си. Към настоящия момент не се е възстановил напълно, петната кост останала крива, не може да стои дълго време в изправено положение, куца, болките през зимата му се увеличават.

Свидетелят М. Х. Т. заявява, че за инцидента разбрал от ищеца, който му се обадил, за да му каже, че петата на десния му крак е счупена. Когато го видял, установил, че ищецът се чувствал много зле, имало дни, когато не можел да спи от силни болки. През периода на възстановяването му за него се грижел неговият племенник, помагал му и приятел на име Виктор, който го е карал на профилактични прегледи. Впоследствие разбрал, че на ищеца му е сложен имплант, но същият е бил поставен неправилно и се наложила нова операция, за да се махне. Според свидетеля и до ден днешен ищецът не може да се оправи след травмата, много трудно се движи.

Изложеното по-горе дава основание на съда да приеме, че ищецът е претърпял значителни по интензитет болки и страдания в резултат на тежкото счупване на петна кост при злополуката на 27.08.2019г., наложило много медицински интервенции и манипулации, както и две хирургически операции. Болки и страдания изпитвал при травмата, както и в периода на лечение и възстановяване. Възстановяването му е било трудно, мъчително и

продължително. Въпреки проведеното лечение и понастоящем ищецът продължава да изпитва болки в ходилото на десния крак, свързани с полученото счупване на петна кост. Такива продължава да изпитва при физически натоварвания и промяна в атмосферните условия. Претърпял е много негативни изживявания поради неспособността му да се движи, да се обслужва и да се справя сам с ежедневните дейности в периода на лечението и възстановяването му. Следва да се вземе предвид и обстоятелството, че ищецът е на средна възраст (47-годишен), а е с трайно намалена работоспособност, както и че до края на живота си ще търпи последиците от непълното си възстановяване – трайна деформация на ходилото и на функцията на крайника.

Всички тези изживявания на ищеца от правна страна съставляват неимуществени вреди, които следва да бъдат обезщетени по справедливост. Съдът намира, че за репарирание на претърпените неимуществени вреди следва на ищеца да се присъди обезщетение в размер по 30000 лв. Този размер на обезщетението съответства на характера и степента на търпените физически болки и морални страдания.

Ищецът е претърпял и имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на разходи за лечение в размер на 1812.12 лв общо за болничен престой, купуване на метална остеосинтеза (1580 лв) и на лекарства, видно от представените рецепти и приложените на л.107-108 фискални бонове, с оглед и установеното по-горе от фактическа страна.

Следователно предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен в размер на 31812.12 лв обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, заедно със законната лихва от деня на злополуката - 27.08.2019г. до окончателното изплащане.

Съдът приема, че ищецът не е причинил трудовата злополука умишлено, нито е съпричинил трудовата злополука поради допусната груба небрежност. Възражението на ответника по чл.201 КТ за изключване или намаляване отговорността му е недоказано и поради това неоснователно.

Съгласно чл.78, ал.6 ГПК, държавната такса по производството в размер на 1272.48 лв следва да се заплати от ответника, както и 300 лв възнаграждение за вещи лица по комплексната съдебномедицинска експертиза.

На основание чл.78, ал.1 ГПК във вр. с чл.38, ал.2 ЗА, вр. с чл.7, ал.2 от Наредба №1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ответникът следва да заплати на адв. В.В. 1786 лв разноски по делото.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА “Инфрабулпак” ЕООД със седалище и адрес на управление гр. Русе, ул. “Константин Димчев” №3, партер, представлявано от управителя Стефан Руменов Стефанов, ЕИК 201895237 да заплати на ЯН. В. Н. от гр. Русе, ЕГН *****, сумата 31812.12 лв общо обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, от която 30000 лв обезщетение за неимуществени вреди и 1812.12 лв обезщетение за имуществени вреди, причинени от трудова злополука на 27.08.2019г., заедно със законната лихва, считано от 27.08.2019г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА “Инфрабулпак” ЕООД да заплати по сметка на Русенски районен съд 1272.48 лв държавна такса върху размера на присъденото обезщетение и 300 лв съдебни разноски, а на адвокат В.В. от Адвокатска колегия Русе, личен номер ***** да заплати сумата 1786 лв адвокатско възнаграждение по делото.

По делото участва трето лице “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. “Витоша” №89Б, представлявано от Коста Христов Чолаков, гл. изп. директор и Евгени Йосифов Бенбасат, изп. директор.

Решението подлежи на обжалване пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____